

[Erik Eriksen.]

altså ikke tilfældet. Den højtærede statsminister nævner „adressefolkene“. Nu skal jeg jo skynde mig — men vi skal passe på, at det ikke bliver sagt om rigsmyndighederne, at eventuelle uvedkommende politiske forhold spiller ind, når det gælder håndhævelsen af retsordenen deroppe. Det er den situation, jeg meget vil advare imod. Derfor siger jeg igen, at såvidt jeg kan se, haster det med at gribe ind, og jeg er tilbøjelig til at tro, at i hvert fald den ene af de færreste repræsentanter her i tinget, det ærede medlem hr. Johan Poulsen, ganske deler den opfattelse.

Den højtærede økonomi- og arbejdsminister udtalte tvivl om, hvorvidt jeg nu også havde ret i, at ministeren havde været optimistisk. Det er altid et spørgsmål, hvad der er optimisme, og hvad der ikke er det. Men jeg kunne f. eks. bede den højtærede minister om at slå op på spalte 5008 og læse, hvad han selv har sagt under debatten om slagterikonflikten — han kunne begynde midt på siden og tage hele afsnittet med. Jeg tror, at de fleste, som læser ministerens udtalelse dér, må mene, at den minister, der på sine egne og andre ministres vegne taler om tingene på denne måde, egentlig er en optimistisk mand. Sådan læser jeg det, men nu skal jeg ikke trætte tinget; enhver kan selv se efter.

Jeg takker den højtærede statsminister for hans udtalelser. Den højtærede minister er næsten ikke til at kende igen, når han optræder, som han gjorde i dag, sagtmodig, men alligevel bred og venlig. Man fik indtryk af, at ministeren vedrørende de spørgsmål, oppositionen har fremdraget, i og for sig nærrede den samme ængstelse som vi. Jeg mener i virkeligheden, at statsministeren var betydelig usikker i omtalen af disse ting.

Jeg skal naturligvis ikke gå ind på en drøftelse af politiske ideer ved denne lejlighed. Statsministeren sagde om valutaudviklingen og handelsbalanceforholdet i det hele taget, at stillingen var alvorlig og gav anledning til bekymring, og han troede, at den svækkelse, vi har oplevet og oplever, ville fortsætte et stykke tid endnu. Men jeg lagde mærke til, at både når den højtærede statsminister og når den højtærede økonomiminister omtalte importen i år, under-

stregede de, at den store stigning navnlig skyldes importen af korn og foderstoffer, og at dette antagelig vil betyde en stigende eksport til efteråret. Det er jeg rigtignok ingenlunde sikker på; det kan meget let vise sig at være en fejlvurdering. Jeg er rigtignok tilbøjelig til at tro, at den merimport af korn og foderstoffer, der har været tale om, hovedsagelig har sit udspring i den mindre kornhøst, der er konstateret, og hvis man på denne merimport bygger et håb om, at der ingen fare er, for disse penge kommer igen i langt større omfang, tror jeg virkelig, man tager fejl.

Der kunne være mangt og meget mere at sige om disse ting for at underbygge, hvad jeg allerede sagde i mit første indlæg i formiddags om tendensen i regeringens politik; men det skal jeg af hensyn til tidspunktet undlade. Jeg behøver heller ikke at gentage eller uddybe, hvad jeg sagde i formiddags. Jeg har givet udtryk for bekymring over valutaudviklingen, ganske enkelt fordi jeg mener, at når man afvejer plusser og minuser, er det minuserne, de mørke tegn, der behersker billedet. Det kan naturligvis ændre sig, det er et håb, vi alle nærer; men ængstelsen er nu alligevel det mest fremtrædende træk.

Jeg har glemt at knytte en bemærkning til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards udtalelser. Det må jeg måske lige rette op. Det ærede medlem og jeg vil gerne have tingene på det rene; der skal ingen misforståelser være. Det ærede medlem var igen inde på regeringsdannelsen i efteråret. Der er ikke noget at sige til, at en mand kredser om gerningsstedet, og det er der mange eksempler på. Det ærede medlem var i nogen grad bekymret for min ernæring og bange for, at jeg ikke kunne bestemme mig til, om jeg nu ville tage føde fra højre eller fra venstre side. Det kan jeg ikke forstå, for det ærede medlem er ellers meget logisk. Jeg er virkelig ikke klogere, end at det ærede medlem hidtil har bebredt mig, at jeg ville spise fra højre side, så jeg kan ikke se logikken i det ærede medlems bemærkninger; men naturligvis er jeg taknemlig for, at det hidtil er gået så godt.

Derimod synes jeg, at det er, som om det ærede medlem er ved at komme ud i noget, der minder om sultestrejke. Jeg har læst det ærede medlems blade, læst om hans